

**Disputatio Inauguralis Juridica, De Puncto Acquisitionis Et Translationis Dominii
Atque Possessionis ... : In Academia Friedericiana, Mecklenburgica,
Buetzoviensi: Anno MDCCLXIII, d. [] Sept.**

Buetzovii: Typis Johannis Gotthelfi Fritzii, [1763]

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1854291165>

Druck Freier Zugang

Universität Bützow
Jur. Fak. 1763
Mantzel / Sprengel

Bützow 094

DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA,
DE
PUNCTO ACQUISITIONIS
ET TRANSLATIONIS DOMINII
ATQUE POSSESSIONIS:

Q V A M,
ASSISTENTE SUMMO NUMINE:

EX DECRETO,

AMPLISSIMAE FACULTATIS JURIDICAE,
IN ACADEMIA FRIEDERICIANA,
MECKLENBURGICA, BUETZOVIIENSI:

ANNO MDCCLXIII, d. Sept.

P R A E S I D E,

DN. ERN. JO. FRIED. Mantzeln,
SEREN. DUC. REGN.

CONSILIARIO CANCELL. ET CONSIST. IVRIS DOCT. ET PROF. ORD.

COM. PAL. CÆS. ET H. COLLEGII SUI DECANO,

STUDIORUM SUORUM PROMOTORE HONORATISSIMO,

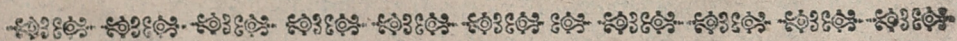
PRO LICENTIA,

IMPETRANDI SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES,
IN TEMPLO CATHEDRALI,

TUEBITUR,

HERM. WOLHARD. SPRENGEL,

ROSTOCH.

B U E T Z O V I I

TYPIS JOHANNIS GOTTHELFI FRITZII, SEREN. PRINC. AUL. ET
ACADEM. TYPOGR.

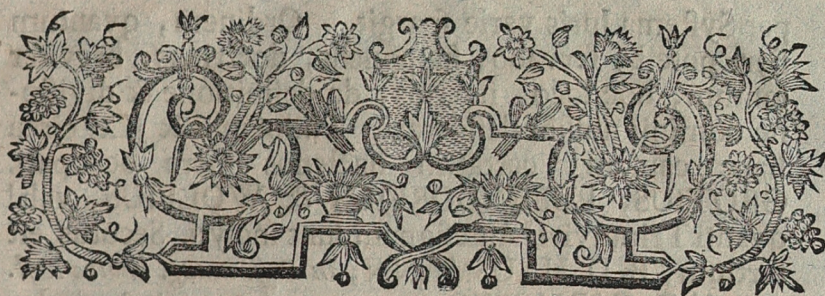
PRAENOBILISSIMO ATQVE DOCTISSIMO
DOMINO CANDIDATO,
 FAUTORI ET AMICO SUO INTEGERRIMO,
 GRATULATUR
 P R A E S E S.

Erat, *Vir Doctissime!* Pater tuus, B. Dn. M. EHRHARDUS SPRENGEL, Scholæ Rostoch. Rector longe meritissimus, Vir vere cordatus & inter mihi bene cupientes sincerissimus. Est Tibi mater, per Dei gratiam adhuc vivens, pientissima WETKENIA, ex celebri stemmate nata. *Vid. B. HABICHH. Rost. Literatum, p. 416.* ubi majores ex Consulari & Senatorio Ordine meritissimi. Continuandus est HABICHH. cujus votum est factum fatum, dum de B. Dn. AVO, ad JCtorum ordinem merito relato; *Spes foecunda est, fore, ut egregium de hinc columnen patriæ sit futurus, Vid. Progr. funebro in ejusdem obitum publicatum.* Et cui non dicta hujus B. Viri *Geschichte, der Stadt Rostock*, separatim ed. inserta Amoenitat. dipl. hist. jurid. *Celeb. D. UNGNADEN, P. 13. sqq.* ad finem, ubi p. 138 r. vitium typogr. in nomine corrigendum. Educatus es, in pietate & bonis litteris: Elegisti specialiter Studium Juridicum, quod in patria & in Alma Goettingensi atque itinere litterario excoluisti. Ego Testis sum, Tuæ assiduitatis & attentionis haud interruptæ, quæ omnes Jurisprudentiæ partes. Perfunder igitur gaudio largissimo quod mihi Seni, in medio inter LX. & LXX. hærenti, detur ea felicitas, Te, in meis ædibus per examen probatissimum, ad cathedram comitandi inauguralem. Tertius es, ex una domo Filius, SPRENGELIUS, quem habui mecum illud stadium decurrentem. Tergemini mihi quasi Vos vide-mini. Tales sane raro nascuntur, etiam in sensu, quæ educationem & studia ejusdem Facultatis, translato; Et quod ad præ-

præsumtionem, superat factum omnem eandem, sola felicitate, cujus exemplum habeo in themate. Ita, mihi cogitanti, gaudenti, incidit flosculos Jctorum, ad tit. ff. si pars hered. Præsumuntur tergemini nascituri. vid. B. SCHÖPPERI Synopsis, d. t. n. 2. Migrat ea expressio omnem præsumtionum naturam; unde & rectius Jctus PAULUS, l. 3. in f. ff. d. t. quia fieri poterat, ut tergemini nascerentur.

Satis! pro paginæ conditione; mens mea deditissima longiora & multo plura haberet. Absolvo, mi suavissime Wolhard! quod nomen, in memoriam B. PROAVI, Consulis Rost. meritissimi, geris & feliciter propagabis. Est cognatissimum idem paterno nomini Ehrhard. Esto bono animo & ut proprium Tibi, cordatus & honestissimus. Qua diss. Tuam, observationibus practicis refertissimam, testor, te tulisse omne punctum. Non habeo, quod adderem. Qua locum, de contractu, cum Principe, forte respexisti dissertationes, B. WILDVOGEL. de usu Jur. N. in actionibus Principum conspicio. Jen. 1714. & Dn. BREUNINGII, de conditionibus Principis diversis, Lips. 1754. Vale! & erga me meosque perpetuus esto cordatus s. WOLHARDUS SPRENGELIUS. Esto etiam, in Jurisprudentia, strenuus Heermannus, sive Miles. Dab. Buetzovii M. Sept. anni MDCCLXIII.

Q. D. B. V.

PRAELOQVIUM.

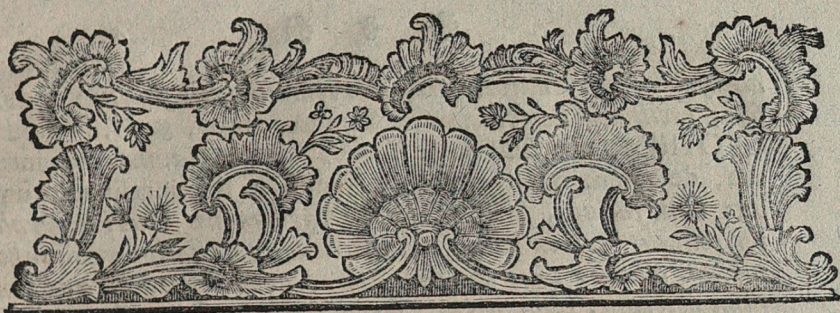

eracto examine tributaque mihi licentia, pro gradu disputandi, elegi thema, *de puncto acquisitionis & translationis, possessionis & dominii.* Quam vellem, ejusdem elaborationem ita mihi cedere, ut B.L. mihi conciliarem gratiam. Faciam, assistente Deo, periculum. Methodum elegi arbitrariam, per assertiones, cum expositione quadam, quia materia se,
a per

per Systema Juris varie spargit. Ordinem, quantum fieri potest, servabo, supponens, doctrinas, breviter tantum, hoc loco, insertas, de definitione & divisione dominii nullibi desiderari. Philosophi & Jcti circa hanc causam, cerratim hactenus fuere occupati. GROTIUS, PUFENDORFIUS & WOLFIUS, vah! quanti Triumviri! Antesignani sunt inclyti. Secutus est tertium, B. D. HAUSMANN, in *Diss. inaug. habita Rost. Praeside B. CARMONIO, anno 1734. de Dominio §. 23. adoptans Herois sui definitionem: Dominium est jus, de re externa disponendi pro lubitu.* Extendit hanc ideam, per notiones varias, pariter ac distinctiones consvetas, male contentus, §. 35. de nonnullorum DD. item legum confusione dominii & proprietatis. Loquatur res ipsa, cui Lectorum expeto gratiam atqve benevolentiam.

TRA-

TRACTATIO.

ASSERTIO I.

De origine, five exordio, distinctionis dominiorum,
varie disquiritur; Mihi punctum est occupatio
rei nullius.

Ultimus, quantum scio, huc faciens; Autor est,
Prof. Tüb. celeb. Dn. SCHOTT, in Disp. hab.
1760, de origine Dominiorum five proprietatis.
Dimicat ille in prioribus §§. merito, contra au-
torem anonymum systematis J.N. novi atque sublesti, editi, sub
rubro: *Code de la nature*. Differit, §. 8. sq. de distinctione
communione, negativæ & positivæ, addens, ad evitandam
terminorum confusionem, ut putat, quæ ea, quæ sunt inoccu-
pabilia, notionem communione privativæ.

Notabilia sunt verba, §. 9. Poni nulla ratione posse,
Deum humano generi, res, in ipsius usus creatas, per modum
ali-

alicujus dominii universalis, sive communionis positivæ concessisse, facili negotio evincitur. Sequitur autor, §. 11. summum GROTIUM, qva *Lib. II. §. B. & P. cap. 2. §. 2. n. 1.* ubi, inter alia, de communionis primævæ transitu in dominia singulorum, ita: *Hinc factum, scilicet, quod Deus humano generi generaliter contulit jus, in res inferioris naturæ, ut statim quisque hominum ad suos usus arripere posset, quod vellet, & quæ consumi poterant, consumere. Quod quisque sibi arripuerat, id ei eripere alter, nisi per injuriam, non poterat. Habet & illud apprehensio, ut sit instar declarationis dominiumque constituat.* Meretur ad finem usque legi, §. 18. tamen placidum admittitur dissensus, qva negatam, a Grotio stabilitam, reviviscentiam communionis primævæ, in casibus summæ necessitatis, quando nempe nec est, quod occupari queat, nec præbatur facultas, opera sua aliis addicenda victum sibi parandi, nec gratis quicquam porrigitur. Inspiciatur *art. 160. C. c. c.* cujus inscriptio: *Stehlen in rechter Hungers-Noth.* Vult Imperator das Rahts-Pflegen & omnino opus erit arbitrio æquo. *Vid. Commentatores, inter quos B. KRESSIUS* inculcat *art. confusionis & obscuritatis, remittitque ad enucleantes Duumviros, Grotium & Pufendorf.* Pergit, solide explicando, ne injuria fiat egeni, qva preces præsertim. Non vult captari verba: *von essen-den Dingen,* quippe qvia etiam mediatorum, ad necessaria comparanda utilium, occupationem concedit. Includit, per argumentum, quod ipsius Cæsaris esse recte statuit, necessitatem intuitu frigoris, allegando *c. 3. X. de furtis,* ubi verba: *ob necessitatem famis, aut nuditatis furatus est.* Canonistæ, per principium, de restitutione, meliori fortuna affulgente, facienda, sibi contractum præsumtum concipiunt. Sit venia digressioni, quam absolvo meditatis, quod casus inter nos vix sit dabilis, & si detur respondebitur.

AS-

ASSERTIO II.

Qva res, vere nullius, qvæ nostris temporibus valde sunt pauciores, manebit dicta occupatio, qvæ fuit ab origine, ad effectum puncti adqvifitionis dominii.

I. Ne quis putet, me neglexisse descriptionem puncti, superfluum quidem eandem cenfeo; ast dicam, punctum esse momentum illud temporis, a quo definit, de jure, res aliqua esse, vel communis, vel prioris domini, ad effectum juris, maxime etiam in puncto periculi. Exempla rem satis reddent manifestam. Sed, qui non vult intelligere, non legat.

II. Dn. SCHOTT. *l.c. §. 12.* occupationem vocat actum, quo quis declarat, se rem nullius, a se apprehensam sibi habere velle.

III. Rem vere nullius expressi, quia de primo domino mihi est sermo. Unde nec de occupatione bellica, nec de accessione cogito. Distinctio, inter dominii principium originarium & derivativum, cardinalis est, & subdivisio *Pufendorfianna*, vid. *J. N. & G. Lib. IV. cap. 6. §. 1.* inter modum acqvirendi originarium, simpliciter & secundum quid talem, omnino placet in substantia & distinctionis fine. In tractatione hac mea, & originariam adqvifitionem, & derivativam, per casus & effectus, omnino respiciam. De restrictione rerum nullius juxta differentias, juris veteris & moderni, regalificantis, jam supra inspersus est flosculus. Quod & res nullius olim appellaverint JCti, eas, quas religio aliqua occupat, videsis, apud DD. maxime Interpretes, *l. 1. pr. Inst. & l. 6. §. 2. π. de R. D.* Distingvatur Jus mundi, Jus Rom. & Jura Germ. Hæcque iterum alia sunt communia, alia provincialia. De Regalibus sermonem esse patet. Attendendum etiam esse cenfeo, regalificationem,

ut ita ludam, per licitam prohibitionem, *vid. l. 3. §. 1. π. de A. R. D.* stare essentialiter inter jura domini, unius cujusque prædii etiam. Habent omnia suos limites mundana. Passeres e. gr. sunt volucres nullius, sed capiuntur absque sophismate & prætextu pariter ac sine periculo, nobiliorum animalium, item conculcationis fructuum, incendiorum &c. Tribus, quilibet paterfamilias potest suos in fundo passeres regalificare.

IV. Campus mihi, hac vice, nimis est spatiosus. Venatio, de qua cogitavi, & quidem omnium specierum, item decerptiones in agris & dumetis, item inventiones lapillorum, similibusque præbent messem, & insisto meæ analogiæ essentiali, in collatione Principum & privatorum, non enim potest concludi, ex uno territorio, in aliud, nec ex pago in pagum. Prioris exemplum præbet, in patria Megapolitana, succinum, sive electrum, *der Bärnstein*, de quo nondum prodierunt prohibitoria edicta. Fraga & nuces avellanæ aliaque similia, herbæ etiam medicæ, ranæ, serpentes &c. faciunt exempla in minoribus domicellis. Quantum valeat præsumptio, & in genere & localiter, venit in casibus offensionum, pignorationum, &c. determinandum. Agger, quem vocant sanctum, *den heiligen Damm*, prope nostrum Dobberanum, fit, inter illustria, exemplum insigne. Dantur autem jam nunc restrictiones.

V. Obiter observo, *tit. C. de jure domini impetrando*, nullas habere delicias, multa crepat de jure pignorum, quæ passim sunt obscura. Paucis est sororius *tit. π. de distract. pignor.*

ASSERTIO III.

Jungendæ erant notiones, acquisitionis & translationis domini.

Prior videretur sufficere, in originariis simpliciter talibus; in posteriori autem requiritur utrumque; id quod in voce-

ca-

cabulo alienationis eleganter exprimitur. Regulariter scit alienans (de præscriptione alibi) quis novus emerfurus fit Dominus. Exceptiones sunt in sparsione missilium & in abjectione atqve quavis derelictione. De rebus amissis quid sit juris, est de vulgaribus & punctum acquisitionis dominii existit, post publicationem & præscriptionem, de qua multa haberentur observanda.

ASSERTIO IV.

Acquisitio rei, vere nullius, non fit solo animo; sed significatione corporali, etiam lingvæ tantum.

I. Tralatitium est hoc, & desuper declamationes dantur ubique, *ad tit. ff. de A. v. A. P.* De possessione quidem agitur; sed est illa via ad dominium, *vid. amplissima Dn. KRAUSII Diss. de indole act. public. Vit. 1749. B. MÜLLERI Diss. de fidei f. quasi dominio, rec. 1750. Dn. HEISLERI, de rei, nunquam possesse, per act. public. vindicatione, Hal. 1757. B. BERGERI diss. de contra-vindicatione, Viteb. 1708. & maxime, B. MARTINI, diss. de dominio præsumto, Kil. 1689.*

II. Est inter parcemias, juris Germanici, & illa: *Dein Gund, mein halb.* Exposuit illam B. HERTIUS, *n. 85.* Concernit itineris socios, alterutro eorum occupante, quod alter prius conspexerat. Putat HERTIUS in eo concordare utrumque, jus Rom. & Germ. Quæ de versione ejusmodi rerum, in alimoniam pauperum, docentur, suo loco relinquo. Pergit, ut res repertæ acquirantur, opus esse apprehensione & occupatione, quoniam initium possessionis est corporis ad corpus ad-junctio, qualis circa res mobiles, maxime fit manibus, circa res soli pedibus. Quæ de lingua in assertione, habent dissentientes. Veniant in cathedram. Textum, *l. 2. §. 21. de A. v. A. P.* ubi ita: *Non est corpore & actu necesse, apprehendere possessionem, sed etiam*

etiam oculis & affectu, utut pro me allegabilem, cedere volo, dissentientibus, quia vult explicari, præsertim, de traditione derivativa. Non sine voluptate legitur controversia, forte ex fabula, inter Andrios & Chalcidenses, quæ occupationem Achanthi, ex fame, derelicti. Erant electi speculatores bini currentes. Chalcidensis vincebat Andriensem, pernicitate pedum, ast Andriensis anteverterat illum hasta in portam ejaculata & infixa. Hic jaculo, ille corpore prævenisse, exclamabat. Oriebatur dissensio, Erythræi, Samii atque Parii fiebant arbitri, & ex pluralitate votorum, vincebant Chalcidenses. Satis, de hac historiola, quæ tamen est valde pragmatica. Expedit legisse *Diff. Weidlerianam, Witteb. de Traditione rerum, collato Jure Nat. & positivo, ex anno 1729. in specie §. 6. f.*

III. Quæ Americam, in genere & in specie, ad bellum Anglo-Hispanum, 1656 usque, orta sunt litigia, ex suis principiis, habita quæstione præjudiciali, decidenda. Qui desuper curiosus est, legat *Exc. Dn. Prof. Bützov. TOTZII, Autoris venusti opusculi, quod prodit Gatt. 1761. f. r. Der wahre und erste Entdecker der neuen Welt, Christoph Colon, gegen die ungegründete Ansprüche, welche Americus Vesputius und Martin Behaim auf diese Ehre machen, vertheidiget, anno præterito, inserta statis paginis Meckl. quas vocant Intelligenz-Bogen, elegantissima.*

IV. Liticulæ possessionum apprehensoriæ, cum suis symbolis, sunt quæ præventionem, sæpe, & in causis illustribus, cujus exemplum arduum datur in historia patria, curiosissima. Sufficit omnino momentum: Sufficit actus symbolicus. Casus, in praxi interdum occurrunt curiosissimi, quæ præventionem dictam, & tales, in quibus Notarii instructi, e. gr. in casu moribundi utrinque vigilantes, in collisiones, quæ horologia incedunt. Solent interdum, pro arbitrio prudenti, inde enasci compossessiones, de quibus ex professo & solide egit B. STRYK in *Diff. de compossessione. Francof. 1674.*

AS-

❁ ❁ ❁

ASSERTIO V.

Nondum quidem videtur esse locus differendi, de traditione symbolica & longæ manus; verum, nil vetat ejus injicere thema.

I. Multi sane sunt, inter practicos gestus, etiam gesticulationis symbola, quæ recensere non placet, nec opus est, propter alios facientes fati. De scotatione, de effestuatione, de instrumentis, de aqua & igni, de fenestris, januis & clavis, cet. curiosa leguntur exempla. *vid. B. OTTONIS Jurisprud. Symbolica: PRÆS. diss. de ingenio Germanorum in Jurisprud. LEYSER medit. spec. VII. Confer. DANNREUTHER de translatione jurium symbolica.*

II. Non caret hæc juris periodus dissensibus Doctorum, quorum nonnullos allegare mei est thematis, utut brevitatis sufficiat, relictis feudalibus, ex materia de investitura supplendis. Vid. omnes & singuli, ceremonias & effectus recensentes, examinantes.

a) Disputatur, an in traditione, longæ manus, item symbolica, requiratur demonstratio ocularis. Affirmatur, allegando *l. 1. §. 21. π. de A. v. A. P.* Ego nego, si partes utrinque sciant, de qua re loquantur & agent, atque ubi deprehendi possit eadem. Qui disputare vult, *ex med. Leyseriana 39.* veniat, ad placidam disquisitionem & legum explicationem. *Vid. SCHOEPPER. Synops. Lib. 41. tit. 1. n. 107.* qui, quia longam manum, antea *n. 102.* ocularem demonstrationem requisiverat; quia Symbolicam autem scripsit: nec opus, ut fiat in conspectu rei tradendæ: miramur, non disputari, de traditione per brevem manum, sed concedi, sufficere quemvis partium, etiam utrinque absentium, consensum. Verum, ita est in fati nostræ jurisprudentiæ. *Vid. all. DANNREUTHER, Cap. 1. §. 8. f.*

b

β) Di-

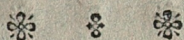
β) Disputatur, quis, collidente traditione vera & ficta præferatur? Mihi valet dilemma: Aut ficta traditio est traditio, aut non est; Jam vero est; ergo, prior tempore, potior jure. CARPZOVIIUS *P. 2. C. 33. def. 15.* mecum sentit; GOTHOFR. *ad l. 15. C. de R. V. lit. b.* dissentit; quilibet habet suos sequaces. LEYSERUS *med. 444. n. 4.* posterioribus accedit, & argumentis variis, me haud convincentibus, utitur. Primum, præferri eum. qui palam egit, ei, qui clanculum ad rem ad repit, est ab invidia; nullibi enim in jure præceptum, privatorum conventiones palam fieri debere; & clandestinitatis vitiosæ nota carent, ea, quæ liberæ sunt voluntatis, ratione modi. Secundum, ab interesse commerciorum & securitate publica, non stringit, ex dicto principio. Tertium ex *l. 15. d.* non habet inde collecta. Quartum, per fisiones naturalia jura haud corrumpi debere, est hoc loco allotrium. Quintum, ex *l. 128. pr. de R. I.* de præferendo, in pari causa, possessore, resolvitur per superius dilemma. Casus, doli & scientiæ, per se, quæ effectus sunt clari.

γ) Qua confessionem, traditionis in instrumento, in casibus exceptis, non in regula subscribo LEYSERO *n. 5.* Paris conditionis sunt mihi disputata, an sufficiat vox: *trado*, & in instrumento data occupandi licentia. *vid. med. 207.* Accedat, dirimendis in casu, distinctio, *med. 445.* instrumentorum veterum & recentis, quod ipse autor, limitando *n. 3.* agnoscit. *Add. STRYK. C. c. sect. 2. C. 8. §. 22.*

ASSERTIO VI.

Traditionum fictarum nobilissima species est constitutum possessorium.

Sunt verba *Leyseriana*, *spec. 445. p. 73.* Adoptavi eadem; sed cum salis grano; Habet enim constitutum hoc possessorio-

forium, qva effectus varias spinas. *vid. DD. omnes, & ex professo B. FALCKNERI diff. Jen. 1665. Schæpferiana verba, n. 105. de A. R. D. transfert & dominium & possessionem*, laxa sunt nimis. Affinia sunt, qvæ de pacto reservati dominii occurrunt in curiis, maxime in concursibus creditorum. In nuce obtulit scienda, LINCK in *diff. de rei, sub pacto reserv. dom. venditæ, periculo*, *Altd. 1748.* Conferatur prælatio pecuniæ hereditariæ, de qva eleganter conceptus est Tr. A. A. *Ehrentrauts, de privilegio pecuniæ hereditariæ ob perceptas usuras immerito vapulante*, *Brem. 1724.* item OSANN in *diff. de pacto, reserv. usque ad pretii sol. dominii. Erf. 1735.*

ASSERTIO VII.

An & qvatenus quoque effectū, in contractu conditionali, transferatur dominium vel possessio, vexatarum est qvæstionum.

Dentur exempla & respondebitur. Volvantur *DD. ad tit. ff. de in diem addict. & de Lege commissoria.* Placet specialiter, HILDEBR. *de L. Commissoria in vendit. Alt. 1716.* Simul sumat sibi alius particulam juris, de periculo rei venditæ, nondum traditæ. Ego, propter compendium, remitto, ad interpretes titulorum *ff. de act. emti & de periculo & commodo rei vend.* Extant etiam specialia scripta, qvæ inter præferenda, *diff. Jen. Friesiana. Add. COCCEJ. de jure circa actus imperfectos. Francof. 1699.* STURMII *diff. de emtore ante traditionem non-domino, item de vacua possessione ad domin. transfer. non necessaria, qvæ junctim editæ.*

ASSERTIO IIX.

Controversia, num, de Jure Nat. in acquisitione derivativa, traditio requiratur, est philosophica, non juridico-practica.

Qui ambit disquisitionem, evolvat, patrem fere negativæ, GROTIUM *Lib. II. de Jure B. & P. Cap. 6. & Cap. 8.* PUFENDORF. *Lib. IV.* e. g. more suo ivit in alia. Nemo filiorum dimisit hanc quæstionem, sine applicatione suæ sapientiæ. Sed, quia jus civile & praxis affirmativam tenent, nolo bellis Philosophorum meas replere paginas. Negativa scatebit in republica multis inconvenientibus, totaqve utilissima distinctio, inter contractus perfectos & consummatos, *vid. I. 15. ff. de R. V.* B. COCCEJUS *Heidelb. 1676.* tractavit quæstionem hanc pro affirmante. B. WEIDLERUS *in diff. Viteb. 1729.* contulit opiniones & examinavit argumenta. Meretur præterea etiam, ad substrata nostra, legi eruditissimum scriptum. *Add. HUBER ad Inst.*

ASSERTIO IX.

De puncto derivativo, quod etiam grammatico-juridice translatio, vel alienatio, sive alienificatio vocatur, meum thema maximam partem est conceptum.

ASSERTIO X.

Doctrina, de causa dominii remota & proxima, (de qua inferius iterum) quæ præbet titulos ad transferendum dominium habiles, per ipsam translationem, quam traditionem, *die Uebergabe*, appellamus, facit basin & fundamentum.

Sedecim, in toto orbe habemus ejusmodi titulos, quos singulos, per particulam: *pro*, quæ idem est ac *tangvam*, expr-

primus. Nonnulli illorum continentur, in serie titulorum Libri 41. ff. ubi editio Corporis vitiosa, a meliori discernenda. *Conf. HEINECC. Elem. Inst. §. 339.* Dispersi sunt per integrum Digestorum chaos. Vid. ingeniosus autor, s. t. *Meine Gedanken, über die Ordnung, der Pandecten, Lips. 1758.* cui opposita *Vertheidigung, der Pandecten-Methode, eod. anno.* Ludit, si diversi sunt, uterqve. Habent inter se classes, nec deficiunt casus translationis dominii minus pleni, sive directi, sive utilis. Exempla illustrissima sunt in feudis datis & oblati, quarum ultima species, haud male, per fictionem brevis manus concipitur. *Vid. STRUV. Syntagn. C. 7. th. 10. BURI Erläut. des Lehns Rechts, p. 32 f. THOMAS. HORN. HANAC. & alii, imo omnes, & praesertim GONNE, de evictione feudi oblati, Erl. 1751. §. 8. 9. f.*

ASSERTIO XI.

Distinctiones dominii aliæ, etiam rerum, non adeo faciunt ad meos limites; dicam omnes in assertione sequenti. Præmitto distinctionem rerum, in Mancipi & nec Mancipi, quæ hodie est efferenda per res, quæ sunt vel in commercio vulgari, vel in solemni, vel etiam restricto. Reliquas rerum divisiones suis locis relinquo.

Non omnia in omnium esse commercio docetur ad materiam, de emto vendito. Inspicienda sunt etiam jura specialia v. gr. der Meckl. Landes-Vergleich §. §. 133. 377. item Jus Lub. quæ resignationem judicalem: de qua inferius. Materia, juris Feudalis, de personis, feuda acqvirentibus in- & respiciatur clausula Meckl. feudi subhastati adjudicatoria, quæ pro qualitate

plus licitantis, interdum inferitur: hat sich aber nach einen
Lehns-fähigen Cessionarium umzusehen.

ASSERTIO XII.

Tralaticium, cum interesse, est, dominium varie di-
stingvi.

Est enim

a) Dominium, vel *quiritarium*, vel *bonitarium*, vid.
sequentia. Coincidit suo modo, cum præcedenti, quæ affi-
ciebat res.

b) Dominium, vel *naturale*, vel *civile*. Tit. pro do-
te, in jure privato, & in Illustri, idea Domaniorum præbent
exempla.

c) De dominio *conditionato*, vid. GROTIUS. de J. B. & P.
L. 2. C. 3. & idem de distinctione domini in *internum* & *exter-
num*. Lib. 3. C. 6. §. 1. C. 7. §. 6.

d) Dominium etiam est, vel *temporarium*, vel *perpe-
tuum*. Item affini ratione, vel *revocabile* vel *irrevocabile*.
Datur in singulis punctum originis. Incidunt retractus, retro-
venditiones, additiones in diem & lex commissoria. Quia res
dotales, aliunde, per distinctiones vulgatas, de illis, constat
fatis. De *dominio interimistico*, pragmaticè egit B. SIBRAN-
DUS, Rost. 1684, vel potius magnus deinde KLEINIUS, *cujus
est diss. inaug. inserta volumini*.

e) Dominium, est vel ex *lege*, vel ex *facto*. Omnia oc-
cupavit B. BRUNQVELL per *diss. de acquisitione ex lege seu
quæ sit ipso jure*, Jen. 1729. Exempla passim, in hac disserta-
tione palpantur, maxime ex jure successorio. Accedat lectio
casuum fisci concernentium, a §. 19. C. 2. Num, in casu con-
ventionis, cum Principe statuendum, quod nullum novum de-
tur

tur translationis punctum late indagavit B. BOEHMERUS, in *diff. de figmento translati ipso jure dominii, ex promissis Principum. Hal. 1732.* Nos sequimur rubrum, quia rationes *Cap. II.* longe vincit alios in *Cap. VII.* In jure Heroico *Struviano* nihil est, quod moveat, in contrarium. *Conf. de Principe contrahente, STRAUCHII & REINHARTI, etiam novior diff. de diversa Principis conditione in contractibus.* Contra philosophiam exsuperantem, qua pia corpora, in puncto puncti translationis dominii scribere tædet. *Vid. RECHENBERG. de eo quod in piis causis impium est. Viteb. 1710. & alii.*

f) De distinctione dominii, in *verum & præsumtum*, statim, *vid. B. MARTINI spec. Diff. Kil. 1689. Add. noviores, e. gr. KRAUSE de publ. act. Vit. 1749. it. BERGER de contravindicatione. Vit. 1703.*

ASSERTIO XIII.

Objective cogito in filo quidem, de derivabilibus Regalibus, de rebus publicis, domanialibus, universitatibus, civitatum, ecclesiarum, & similium; sed, pro paginarum conditione, scribere de illis nequeo.

Tribus assero: Fiant, possibiles alienationes, observatis observandis, & habebitur punctum.

ASSERTIO XIV.

In conceptu dominii eminentis, sunt illustria, quæ rimari nec placet, nec vacat.

AS-

ASSERTIO XV.

Dicta & reservata distinctio dominii, in verum & præsumtum, suam exserit auctoritatem, in ardua præscriptionis materia.

Nemo hic expectabit doctrinæ illius, nequidem lineas; spargam autem nonnullos flores. Superstitiosi non amplius quidem adeo sumus, in terminis præscriptionis & usucapionis. Accurate loquentes tamen, semper incorporalia, quæ præscribuntur & corporalia, quæ usucapiuntur, in regula, distinguere solent.

Transformatio, unius in alteram, fundatur *in tit. spec. C.* & hoc loco unum ex tot *quasi*, demum esse, constat. *vid. venustissima diff. Celeb. hodie Prof. Dn. SCHMUCKII, de Usucapionis Statu secundum ord. chronol. cum a XII. Tab. ad tempora Justin. Viteb. hab. Præf. Dn. RIVINO, 1756. Add. diff. Hofmanno-Hübneriana, 1728. Francof. hab. de signif. & usu partic. quasi in Jure Rom. C. 3. §. 4. f. item diff. Petri MÜLLERI, rec. Jen. 1756. de ficto seu quasi dominio*, circa quam notandum, quod novus editor non accurate fecerit rubrum germ. vom vermeintlichen Besitz, &c. Esto vox præscriptionis generica, ceu patens latius; & vera est assertio academica, daß, wer præscribirt seyn saget, sich niemals verreden könne. De usucapione immemoriali nunquam aliquid audivimus. Punctum translationis dominii est in tempore & voces: *adjectio* vel *adeptio*, ex definitione *l. 3. ff. de usurp.* regunt omnia. Punctum illud vel est ex lege, vel ex praxi. Posterius propter immemoriam adjicio, quoniam in illa non datur temporis punctum. Absit distinctio *Ludewigiana*, hoc loco, inter memoriam hominum & chartarum. Procul sit OCKELIUS, cum assertis: Procul sit, quæ hanc diff. litigatio, vel cum THOMASIO, *quæ diff. de præscriptione Regalium, ad jura subd. non pertinente, Hal. 1696. vel cum GASSE-*

SERO, *qua diff. de memoria initii, contra præscript. immem. præcipue regal. & domaniorum. Hal. 1722. vid. KRESS de genuina indole vetustatis, f. præscript. immem. Helmst. 1734. & plane orthodoxe sentiens, WERNHER, exhibens, veram, de præscriptione immem. sent. Vit. 1718. Heroica sunt, quæ de hoc puncto disponit Codex FRIDERICIANUS P. 2. Lib. 3. tit. 5. art. 3. Add. ex COCCEJI Jur. contrav. tit. de jure immun. largissima deductio. it. DIETMAR, de præscript. anomala. Jen. 1723.*

De præscriptione, Juris Gentium, sive inter liberas gentes, tædet differere. Videtur, ac si esset nulla. Habetur feges scriptorum specialium e. gr. *Reigersmann, Werthof, Walther, Berg, Hobeisel, alii.*

De temporibus præscriptionum, ad digitos scripserunt, STRYK. *in Tr. de act. for. invest. SIMONIS Jen. 1679. & ante secula, noster illustris JCTus OLDENDORPIUS, cujus tractatus, vetustis litteris expressus, refertur merito ad delicias.*

Distinctio, inter præscriptionem *extinctivam & acquisitivam*, item interitum jurium, a nonnullis est exculsa, e. gr. a HOMBERG zu VACH *Marb. 1750. Cui Academiæ etiam debemus elegans scriptum, ad reg. Jura vigilantibus, Dn. Sorberi, 1757.*

De requisitis omnia sunt plena. Vult autem legi, de BODEN, *f. Bodini diff. de præscriptione, ex solo temporis lapsu procedente. rec. Hal. 1750.*

De non præscriptibilibus scripsit *Jenæ, 1711. B. WILD-VOGEL. Qua actus & res meræ facultatis vid. alleg. deductio Coccejana, ex multis aliis. An, & quatenus detur præscriptio, contra leges prohibitivas, discitur ex diff. Bæbmeriana. ed. Hal. 1740.*

Quod tandem, in præscriptionibus, punctum adeo rigoroſe accipiatur, ut, ceu in favorabilibus quibusdam sit, ultima dies non habeatur pro completa, est de notissimis.

c

AS-

ASSERTIO XVI.

Maxima tractationis hujus, in specialibus, divisio est,
inter contractus sive conventiones, in genere, &
ultimas voluntates.

ASSERTIO XVII.

Quia, institutionali methodo, præcedit ultimarum voluntatum consideratio, primas teneant, & hoc loco, paucæ, quæ dantur, legales & practicæ veritates, quæ nempe punctum a) aditionis hereditatis, b) transmissio-
nis, & c) legatorum acquisitiones. Sed versamur
in clavis & practice conclamationis.

Quia a) alia est aditio expressa, alia tacita. Prior fit hodie absque omni solemnitate, modo extet sufficiens mentis significatio. Olim fuisse actum legitimum undique constat. Olim inquam, unde de aditione, per Procuratorem, item conditionata, aliter & contra *Heineccium*, forte Romana §. 595. tantum referentem, sentiendum in Germania. His vocibus, quæ de dominio Quiritarii puncto latius poterant dici, sunt expedita. Voluptas habebit delicias, in *III. Dn. REUTERI progr. de dominio quiritario & bonitario. Hal. 1755.* Vid. Scriptores, de *resignatione judiciali*, quos inter eminet B. KLEIN. *Add. spec. 446.* B. LEYSER. In illa superest quædam dominii quiritarii umbra. Conf. textus, des *Mechl. Landes-Vergleichs*, supra allegati; item maxime §. 372. verbis: Von den zu Bürger-Recht liegenden Häusern, und andern Immobilien, soll das Eigenthum nicht anders, als durch Verlassung vor dem Stadt-Buch, auf andre Possessores können transferiret werden. Loqvatur semper hæc legalis dispositio; & discant Juris Practici gradus effectuum.

Po-

Posterior, ut in viam redeam, tacita nempe, sive ipso facto talis, aditio, quæ vocatur pro herede gestio, non est sine ve-
xis, in exemplis interdum. Rem acu tangunt DD. qui scri-
bunt, cum *lege 20. §. 1. ff. de acquir. vel omitt. hered.* *Quoties heres tale quid gerit, quod non nisi heres gerere poterat, toties hereditatem adiisse dicitur.* En! igitur punctum, si non domi-
nii, tamen possessionis, cum suis effectibus. Possessionis, in-
quam, in sensu viæ ad dominium, quod, propter alias posses-
sionem species, semel notasse, satis est. *Vid. vastum opus Me-
nochianum, de adipisc. retin. & recup. poss. & in nuce atque
nucleo, FRIESE de genuina possess. Indole, Jen. 1725. item KRESS
de controvers. in materia possess. Helmst. 1732.*

Casus sunt admodum varii, requirentes arbitrium haud
infobrium. Exempla Heinecciana, §. 592. *Inst.* verbis: *Agros co-
lens, pecuniam fœnori locans, credita exigens, sunt lubrica,
vid. §. f. J. de hered. qual. & diff.* unde sapiens limitatio *ex lege
alleg. ff. 20. Nisi vel ex testatione, vel aliis argumentis* (en ar-
bitrii campum) *appareat, eum id non animo heredis, sed pie-
tatis & custodiæ causa fecisse.* B. BRUNNEM. *ad d. l. 20.* Sva-
det protestationem: Bene! si manserimus in terminis consilii.
*Vid. casus Meckl. Bülovianus, in med. Leyf. 370. n. 7. it. n. 9. de
hereditatis aditione conditionali licita.*

Magistralis est assertio JCtorum, quod, ab allegante a-
ditionem, ea sit probanda. Est autem illa doctrinæ, de præ-
sumptione, a probatione relevante, haud analoga. Præsumtio
est capienda a potiori; nun aber werden weit mehrere Erbschaf-
ten angetreten, als repudiiret. Obiectio, a negativa, facile re-
movetur, per limitationem, nisi fuerit, negativa prægnans, si-
ve implicite affirmans. Sed hæc scripta sunt, in gratiam ca-
thedræ. Qui in curia angit, vel angitur, evolvat MASCARD.
de Probat. maxime concl. 851.

Adire & repudiare, quod posterius etiam, per non-
gestionem, facto fieri posse traditur, mihi sunt in verbis, bene

tamen gnaro, quod, quia liberos, aditio vocetur etiam *immixtio* & repudiatio molliori vocabulo, *absentio*. Effectu pratico non plane destituitur hæc critice; maxime in quæstione restitutionis in integrum, quippe quæ facilius liberis, plus sperantibus, sequæ immiscentibus, quam aliis hæredipetis adeuntibus, conceditur.

Quid juris, circa illos, qui sunt sub tutela, vel cura, est de vulgatis. Alii caveant sibi, a nimia spe restitutionis in integrum. Satis habent cautelæ, in gemino jure, deliberandi & inventarii, de quibus se invicem non excludentibus, distincte agere, hoc scriptum nimis dilaret. Memor sit quilibet dictorii: soepius plus speratur, de facultatibus alicujus, quam in illis est. Et contra, soepius minus &c. Leg. verba *Heinecciana legalia*, vid. *textus all. Ut heres, post aditam hereditatem, æs alienum quantumcunque solvere teneatur, pro portione hereditaria, licet hereditas solvendo non sit.*

Si quis latina forte se ignorare alleget, discat, in tempore, paroemias vernaculas: Die Schulden sind der nächste Erbe: Wer einen Heller erbet, muß einen Thaler bezahlen. vid. *Paroemistæ*, & inter illos pronuper eleganter scribens Dn. EISENHART. P. 3. n. 17. 19. N. 18. continet Batavorum conspirans: Ersnij is geen Winst.

Restitutio in integrum, ex capite erroris suas habet difficultates; tutius est in tempore venire. Hereditas semel adita, ita per textus, §. 5. *J. de hered. quæ l. 4. C. de rep. vel abst. hered.* nequit repudiari. Refugium, ad inventarium, vel juratam specificationem minus tutum. Quid juris in Saxonia, vid. penes STRUV. *Exerc. 34. th. 33. & alios*; maxime SCHROETERUM, *de jurata specif. Jen. 1715.* sed caveamus a Saxonizationibus. Quod casus interdum in juramentum exeat purgatorium. vid. apud WERNHER. *Vol. II. Obs. 288.* De dolo valeant communia. Restituebatur pronuper vidua, cui, ad lectum moribundi mercatoris flenti, dixerat maritus, qui instituerat eandem

dem heredem: *Weine nicht, du bleibst gut sitzen.* Con-
currebant varia, quæ & prudentiores fallere potuissent. Ni-
mium ne crede colori. Exempla instruunt & reddunt cautos.

Satis, inter tot alia, punctum enim meæ tractationis
stat, in verbis *Schæpfserianis*, tit. de acquir. vel omitt. hered.
n. 15. *Aditæ hereditatis effectus est, quod heres in omne jus de-*
functi succedat, & hinc omnium rerum dominium (vel quasi f.
præsumtum) consequatur, l. 14. c. de jur. delib. & jus posses-
sionem apprehendendi, non vero ipsam possessionem, sed ad hanc
actus corporalis desideratur, l. 23. pr. de A. v. A. P. & retrotra-
hitur aditio ad tempus mortis defuncti, l. 193. ff. de R. J. Adea-
tur B. de LEYSER med. 369. f. spec. de hered. aditione, deque
ejusdem effectibus, quos inter ad me pertinet, ex priori, n. 3.
f. item in spec. 372. n. 1. de tertio, inter aditionem, (in qua voce
est veteris solemnitatis acumen) & repudiationem, silentio ni-
mirum. De retrotractione venient differenda varia, quæ quæ-
stiones de omni causa & de præscriptione, quæ non omnia ca-
pit hæc opella. Vid. tit. de hered. petit. it. de R. V. Heredes
necessarios, in sensu aditionis, non amplius dari, dudum con-
stat §. 2. *Inst. de hered. qual. & diff.*

Qua b) *transmissionem* nempe, differentia suorum he-
redum, ab aliis, notatur ab omnibus, ex parte errantibus, &
insuper multa est ventilatio, de transferente in extraneum in-
scio, ante scientiam mortuo, etiam ex regula: Nemo præsu-
mitur id nolle, quod sibi est utile. Nondum vult agnosci,
omnia cubare in Romanismo, aditionem hereditatis esse actum
solemnem. Moriebatur aliquando Rostochii mercator, cujus
frater, ut heres proximus, erat in longinquo itinere. Decede-
bat hic, mortis fratris inscius, post se relinquens testamentum,
quo mediante uxorem, domi relictam, instituerat heredem u-
niversalem. Vah! quanta inde emergebat litigatio, de qua ex-
tat etiam amplum Fac. Jurid. Resp. typis dignum. Ego puta-
rem, salvis, casus esse distinguendos. vid. BRUNO. *diff. cir. l. 2.*

§. 9. ubi resp. *Leg. Select. Jurid. Rost. fasc. 2. spec. 24. q. 3.* CARP. ZOVII opinio, quod heredes ignorantis, hinc non adeuntis, qveant, ex clausula Prætoris generali restitutionem impetrare, formidine oppositi non caret. *Vid. P. 3. C. 14. d. 24.* Quod autem heres deliberans, moriensque intra tempus, residuum, ex eo tempore, transmittat ad quoscunque heredes, ex principiis & l. 29. C. de jur. delib. est clarum. De *Jure cretionis* veteri, solent humanissimi Docentes aliquid inspergere. *vid. CALVINI Lexic. jurid. & inspiciatur tit. C. Th. de cretione & bon. poss. it. ejusd. C. l. 1. de maternis bonis. Add. Lex cretionem C. Justin. de jure delib. Leg. omnino HEINECC. Antiqu. Rom. Lib. II. tit. 17. f. 15. f. Evolv. BRISSONIUS de form. & solem. Pop. Rom. verbis, Lib. VII. p. m. 600. f.*

Quæ de herede suo, ex principio unitatis personarum, idea heri minoris, & ἀυτοκληρονομίας, traduntur communiter, claudicant, & expressio: *ipso jure* heres est, non caret ambiguitatibus. Quid de patre & filio, hodie, hoc loco sentiendum? *Conf. Dn. RIVINI diss. de figmento unitatis personarum. Viteb. 1760.* Quam vellem, Germaniam tandem aliquando liberari, a principiis nonnullis Romanis inadæqvatis. Sed divagari & nolo & nequeo, tantum adjiciens, l. ult. C. de Usufructu, de usufructu filio relicto a patre, mortuo filio continuando, esse de problematibus, inter multa alia.

Quæ c) *Legatorum acquisitionem*, punctum est in morte legantis, quem legatarius etiam ad momentum tantum supervixit. Distinctiones legatorum, ad hunc effectum, repetere nolo; nec placet, de rei vindicatoria aliisque tribus ex legatis & fideicommissis particularibus resultantibus, ubique descriptis actionibus differere. *vid. B. SCHNEIDERI diss. de dominio rei legate, ipso jure transeunte, speciatim §. 8. it. B. BRUNQUEL. diss. cit. C. 2. §. 13.* Unicum mihi vindico singulare, quod ea, quæ de conditionalibus legatis docentur, ad l. 5. §. 2. ff. quando dies leg. ced. de conditionibus potestativis intelligi nolum.

lim. In genere vid. STRYK. *de Caut. test. C. 20.* Sunt, & in aliis speciebus, omnia vexarum plena. Natura interdicti; quod legatorum, neutiquam per hæc principia turbatur.

De legato optionis, quæ pariter erat actus legitimus, Roma nobis non amplius imperat; sed & mortuo legatario, ante optionem, optandi jus ad heredem transmittitur. *Textum Cod. FRIED. P. 2. L. 8. tit. 8. §. 3.* Der Legatarius muß auch selber, und nicht durch einen Procuratorem wählen; es kan ihm aber nicht verwehret werden, einen Assistenten dabey zu adhibiren; tantum allegare lubet. Punctum dominii in optione omnem excludere variationem, ex natura & *l. 20. ff. de opt. leg.* verissimum. Casus doli &c. per eosdem fontes excipiuntur. Distinctionem *Leyserianam*, inter dolum bonum & malum, quæ optionem legatam, vid. *spec. 387.* suis relinquo fatis. Conf. Juris Sax. dictum: Der älteste theilt, der jüngste wählt, juxta Commentatores, etiam Paroemistas. Intuitu substitutionum, pendet punctum a verbis DD. practicis: *Instituto hereditatem semel adeunte, substitutio expirat.* Quæ de minore restituto, hoc loco vulgo feruntur, vid. HEIN. *Elem. Inst. §. 557.* fiant cathedrale problema.

ASSERTIO XVIII.

Transeuntibus ad negotia, inter vivos, sequentes, brevissimis, facere positiunculas, pro temporis & paginarum conditione, liceat. Suppono distinctionem conventionum, in perfectas & consummatas; affinem vel filiam, arduæ & cardinalis distinctionis, inter jus in re & jus ad rem. Accedit differentia causæ domini, in remotam & proximam. Sed, ad theses concisas.

Incipiunt puncta dominiorum, vel effectuum quorundam, illi similium.

*) *Id*

a) In *donationibus*, inter vivos nempe, a traditione, quæ omnes admittit species. Donationem, mortis mentionem, verbis non dispositivis, sed executivis habentem, includo. In genere videatur duplex descriptio omnis donationis, apud Doctores, per voces: est pactum &c. & est actus &c. *Ludewigiana diss. de differentia J. R. & G. in donationibus & barbari adnexus, acceptione. Hal. 1721.* meretur a theoretico legi. Anomala donatorum, piis causis & alimentorum examinet interpretes *l. 23. C. de S. S. Eccl. & l. 1. C. de donat. quæ sub mod.*

b) In *mutuo*, punctum est in numeratione. *Salmassiana* litigatio eruditos non fugit, *vid. ejusd. Diatribe: Mutuum non esse alienationem.* Logomachia est, quæ per distinctionem, inter quantitatem & res mutuo datas absque formidine locutionis, de ære alieno, *vid. l. 212. §. 1. ff. de V. S. facile tollitur.* Quid juris, circa vindicationem exstantis pecuniæ, a persona imperfecta creditæ, facit anomalon: Valde dubito, tamen, ejusmodi pecuniam a tertio, qui in bona fide erat, posse vindicari. *vid. §. 2. in f. J. quib. alien. lic. & l. n. §. f. de R. C.* Verba Doctorum: si talis pecunia mala fide consumpta, ad exhibendum agi potest, refero ad ea quæ cantantur. *vid. l. d. n.* Sed, ex pacto, brevius.

c) In *commodato* & *precario* incipit effectus periculi, a momento furti usus.

d) In *deposito*, de quo graviter egit *III. Dn. de BALTHASAR diss. de favore depositi. Gryph. 1749.* irregulare, ut vocant, transfert dominium & fit mutuum, id quod in conceptu, de quovocunque repetendo & serie contractuum infamantium, multam meretur attentionem.

Sermo erat de deposito irregulari, a priori. Quod ad illud, a posteriori, nos statuimus, a momento concessionis usus rei fungibilis, transire dominium, scilicet, si depositarius petens acceperit responsionem concedentem, etiamsi interea & postea mutaverit mentem.

De-

Depositarii infideles, in re fungibili dominium, in alia periculum, per ideam furti usus, habent, & ferunt, *vid. DD. Classificantes*, tam communes, quam Lubecenses. Notetur, ex legibus concernentibus, idea *consumtionis*; qva res extantes enim apertum est, de jure communi, jus contra tertium. Qvæ, de pecunia aliena credita, ex *l. 12. f. & l. 13. §. 1. ff. de R. C.* eruuntur, videantur penes alios.

e) Turpe pactum commissorium, in *pignore*, transfert, si eo frui ausus creditor, periculum, non dominium. In materia distractionis pignorum ad hunc censum, dantur spinæ, a quibus remittendo, retrahimus manus.

f) *Emtio - venditio* generat fluctuationes & fluctus. *vid. mille DD. ad tit. ff. de peric. & commod.* Cui per illas vacat navigare, evolvat textus §. 41. *I. de R. D. l. 19. ff. de contrah. emt.* Juris Hamb. distingventis singulare, ex *Lib. II. tit. 8. art. 13. vid. in Jure Meckl. ill. Cent. 5. jud. 96.* ubi & de rigorosis effectibus, neglectæ resignationis, etiam in concursu, de dicto Jure, leguntur concernentia, ex *dict. tit. art. 6.* Legatur *diff. pragmatica FICHTNERI, de venditione ad credentiam, Altd. 1713. LUDOVICI, de creditore, ad fid. habendam inducto, Hal. 1719. STURMII, de vacua poss. ad domin. transf. non necess. & de emtore, ante traditionem non-domino, Viteb. 1730. STRYKII, de fide habita, Francof. 1678. C. F. FLEISCHERI, de debito speciei. TOPPII de utilis rei vind. speciebus, earumque usu in concursu cred. Helmst. 1752.* An fides habita præsumatur, longa est altercatio. *vid. STRYK. de L. C. Sect. 2. c. 8. §. 24.* Una hæc fidelia comprehendat qvæstiones de dominio ex contractu dolo non translato. Sufficiunt Lectori *diff. LUDOVICI sub illo rubro, Hal. 1720. & SIEGELII de dolo, translationem domini impediante. Lips. 1748.* Fides hastæ transfert dominium a puncto candelæ, aliorumque receptorum signorum. *Vid. MOEGLING, de contractu ad candelam, Tub. 1740.* Qvæstionem, de thesauro, in re vendita; sed nondum tradita, invento, instar

corollaris, allegare lubet tantum. Placent DD. dimidiantes, & qva jura thesauri inventi remitto ad alios.

Jurium singularia, ad *tit. de edil. edict.* qva actiones redhib. & quanti minoris, scrutentur alii; una cum iis, qvæ de additione in diem & lege commissoria disputantur. Meretur autem omnino attendi, qvid juris circa novationes, in qvibus punctum est in puncto, per ideam traditionis brevis manus. Exempla præbent res emtæ, conductæ, depositæ, commodatæ, aliæ. Qva mutuum diffensum, sive potius consensum, in contrarium. B. HEINECC. *Elem. Inst.* §. 1031. omnem facit paginam legalem, rem integram, sive contractum tantum perfectum a consummatione distingvens.

g) *Locationem-conductionem* irregularem concipere juvat. Dicitur autem ea, qvando metallum trado, aurifabro, stannario, similibus, ut inde mihi faciant aliquam formam. Qvi emtionem-venditionem, cum prænumeratione pretii appellaverit tale negotium, facilem in consentiendo me habebit. Interesse, qva periculum, est valde magnum. Qva alios, varii generis, art- & opifices, qvi nihilliquefaciunt, non datur, qva res, ex nostra materia faciendas, vel ad reparandum, etiam cum adjunctione, qvæ est varia, concedita, nostra qvæ erant, nostra manent. Sutor est verus venditor, atqve inde etiam si nostros calceos, ex sua materia, perfecte confecerit, nisi fuerimus in mora accipiendi, manet dominus, ad effectum periculi & sic porro. Qvæ de mora, in accipiendo, inspersi, sæpe difficiles generant controversias.

Alia locatio-conductio irregularis est in contractu *societate*, quem sibi nonnulli scriptores sumserunt, *e. c. Homberg, Tabor, Tilemann, alii*, specialiter. Habet in concursu creditorum & c. suas difficultates, de qvibus differere non vacat. Respectu fructuum perceptorum, inter locatorem & conductorem præsertim, disputatur sæpe, qva effectum periculi. Phrasis, a solo separatum esse, peperit lites. Nos, cum multis collocationem in
hor-

horrea requirimus. Benevolentior adhuc est, B. MEVIUS *autor cardinalis*, in *Tr. de Pensionar. qv. l. n. 148.* excussionem requirens.

b) Qva translationem dominii minus pleni, *in jure Clientelari*, vetat ambitus intromissionem. vid. DD. Feudistæ & alii, de emphyteusi & similibus largiter scribentes. Heinecciana, qva vocabula, hæresis, §. 338. *Elem. Instit. me non facit fœdarium.*

i) Intuitu *societatis*, pendent multa, qva punctum translationis dominii communis, a distinctionibus. vid. l. 1. §. 1. ff. *pro Soc.* per quam concipitur etiam commune dominium, ipso jure tale, sine traditione vid. BRUNQV. *de dominio ex lege*, l. 2. §. 23. Jura condominiorum, compossessionum, ac quarumvis communionum, non sunt hujus loci.

k) Noster *mandatarius* nobis acquirit dominium, nisi excefferit. Si enim hoc fecerit, ante ratihabitionem, est electio, penes mandantem, periculum penes mandatarium, in regula. De rebus alieno nomine emtis, & de simulatione mandati, acres dantur controversiæ, ceu probant scripta specialissima, e. gr. Dn. PRÆS. *de dissimulatione mandati*, Rost. 1743. & qvi de re alieno nomine emta egerunt.

In *negotiorum gestione* datur singulare punctum translationis periculi, in l. 6. §. 1. & l. 10. §. 1. ff. *de negot. gest.* qva suscepta inutilia, item sui lucris causa.

l) *Contractus æstimatorius* est monstrum, qva punctum nostrum. Omne tulere punctum B. BOEHMER *in diff. de translatione dom. in contr. æstim.* Hal. 1703. & Dn. FLOERKE *in diff. de contr. æstim. tanquam nominato*, Hal. 1756.

m) *Permutatio* est simia emtionis venditionis.

n) *Contractus vitalitius*, haud alias illaudabilis, vel, inter Germanos, illicitus, spinosissimus est. *Vid. inter spec. Imm. WEBERI Comment. de eodem, rec. 1750. C. F. HARPRECHT diff. de jure, contr. vitalitii, in conc. cred. Tüb. 1754.*

o) *Poenitentia in contractibus innominatis*, quæ olim, quæ nostrum punctum peperit lites, ad quos volunt, absque utilitate, practica referri, Contractus Germanici noviter inventi, sive præter Romani, *vid. WOLPMANNI scriptum Spec. Giesl. 1714.* nullatenus habet locum, nec terret autoritas a SCHOEPPFERO *Lib. 19. tit. 3 n. 13. allegatorum.* Curia novit jus Germ. Rem bene proposuit B. HERTEL. *in diff. de poenitentia, in contractu innominato locum non inveniente. Jen. 1733.*

p) *Datio in solutum*, de qua sufficiunt, Strykius, Redeker & Willenb. *Add. ill. Constit. Meckl. de 1646. & 1655.* imo ipsa cessio omnium bonorum, ad effectum concursus creditorum, sunt species contractuum. De puncto posterioris multum disputatur. Omnia habentur, in substantia deductionis, inter *Sel. Jur. Rost. Fasc. VI. sp. 50.* Effectus sunt ingentes, quæ condominium omnium creditorum, intuitu transactionum, & periculi, atque deminutionis pretii prædiorum adjudicatorum. *vid. diff. Dn. D. BUCHHOLTZ ad illustre edictum Meckl. de 1646. hab. Rost. sub hoc eod. Præs. 1750, vid. BORNII diff. spec.* Sufficiant hæc, quamvis concedam, varia superesse, e. g. jura destinationum, consecrationum, locorum religiosorum, fam. ercisc. collationis bonorum. Habent & jura derelictionum, in Jure Gentium & Civili, expresse & tacite talium, suos recessus. *vid. DD. Seniores venerabiles, GROTIUS atque PUFEND. item WOLFIUS.* Juniora scripta specialia etiam sunt varia; e. gr. HOHEISEL *diff. de præscr. & derelict. Gent. tacita, Hal. 1723.* PRÆSIDIS, *diff. de naufragium passis in vasto Oceano, speciatim in mari glaciali, Rost. 1752.*

Co-

Cogitetur, de urinatoribus & ardua controversia publica, qva navem metallis pretiosioribus onustam, in vasto Oceano pereuntem, postea per artem illam, cujus jam *in tit. ff. ad L. R. hodiarn* datur vestigium, expilata.

Jura *alluvionum, inundationum, vis maris & fluminum, alveorum, insularum*, imo omnium accessionum, habent, qvæ huc pertinerent; qva ideam puncti acquisitionis; sed prostant, per alios & habetur *spec. diff. Dn. PRÆSIDII s. r. Selecta capita, de R. D. & A. R. D. Rost. 1755.* Ubi & vetus verficulus memorialis, de originibus dominiorum:

Censura, factio, natura, tempore, lege.

De *rebus hostilibus* & de captivitate bellica, legatur triga Patrum allegatorum. Cum fructu inspicitur, Dn. RICHTER, *de mobilibus privatorum rebus, inter arma captis & alienatis, Lips. 1746. §. 16.* Res est, qva rei vindicationem, a tertio, magni momenti & distinctiones me non totum convincunt. *Conf. Dn. HOYER, de eo, quod jure belli licet, in minores, Hafn. 1735. a §. 30. B. SCHWARZ de jure victoris, in res devictorum incorporales, Alt. 1720.* Romanorum illud: In hostem æterni est autoritas, ex principiis vult explicari.

Unicum singulare, Juris Meckl. utut satis notum & ab aliis notatum, liceat appendere, qva *venationem* nempe, in puncto acquisitionis domini, per vulnerationem lethalem. Jus Rom. fluctuans patet, ex *L. 5. §. 1. ff. de A. R. D. coll. §. 13. I. eod. Vid. Reversal. art. 19.* ubi, post singulare, den Haasen, in alieno, zwar aufzunehmen, aber nicht an den Sattel zu binden, sondern ungebunden in der Hand davon zu führen, Ita: Würde auch ein Thier auf einem Grund und Boden geschossen, und über die Gränge laufen und fallen, soll dem Jäger erlaubt seyn, mit Hinterlassung der Büchse, und Pistole, dasselbe also-

d 3

fort,

fort, in continenti aufzunehmen und wegzubringen. Alia jura aliter disponunt e.g. Danicum, Lib. 5. c. 5. art. 27. De *adjudicationis* Meckl. singularibus, vid. B. MÜLLERI *spec. diff.* propter raritatem excerpta in *Jur. Meckl. illustr. Cent. V. jud. 82.* Profligatum *Schomerianum* idolum exhibet *Cent. IV. jud. 58.*

Regina distinctionum, supra jam incidenter adorata, inter *Jus in re* & *Jus ad rem*, centies, meditati debuit esse in viridi; Verum de illa facere assertiones, excedebat meum institutum.

In jure Lub. datur *dominium eventuale*, per regulam: *Hand muß Hand wahren.*

In jure omni datur *titulus superveniens*, hinc punctum reconvalescentis contractus. Exempla sunt in marito, etiam in minore alienante, item, in genere, in oppignorante rem alienam; ubi acris dimicatio, in concursibus, qua ordinem, an ponendus, secundum tunc, an nunc. Nos posterius tenemus. Vid. MARTINI *de titulo superveniente. Kil. 1693.*

Mora transfert periculum. vid. Lotichius & Coccejus, aliiqve ex professo, cum omnibus limitationibus. Fur, similes, & spoliantes semper sunt in mora. Quod in pignore mora in reversione non transferat dominium, supra est scriptum.

Ex contractu Mohatra non transfertur dominium. Est autem duplex conceptus. vid. ZIEGLER *de Mohatrae contractu. Viteb. 1663. §. 29. Add. STR. de C. C. Sect. 2. C. 1. §. 31.*

Qua depositum *judiciale*, pendent omnia, qua punctum *dominii*, ab *eventu litis*.

Co-

Corollaria quasi hæc sunt, quibus plura addere possem, e. gr. de *rebus litigiosis*, de *actione Pauliana*, de effectu *rei judicate*, de *veteri dominio litis*, de quo satis edocet, BOEHMERI *diff. spec. Hal.* 1709. & sic porro. Sed prohibet tempus & pagina.

ASSERTIO ULTIMA.

Ultimo loco, de effectibus foret differendum, nisi ipsa loqueretur res, cur omnem impenderem operam, nempe ob liberam de re acquisita dispositionem, per conventiones & ultimas voluntates, item ob periculum & onera, & qua bonæ fidei possessorem, præscriptionem, salvis ceteris evidentibus.

Consulatur, datis occasionibus, B. J. S. STRYKII *diff. de immunitate dominii a periculo hab. Hal.* 1698. rec. 1739. distincta, post bella generalia in quatuor capita, 1) *de ejusdem rei debitore*, 2) *de alterius mora vel culpa*, 3) *de speciali conventionione*, & 4) *quod maxime notandum, de provisione juris singularis*.

Qua superiora, de puncto dominii, in fructibus perceptis, cogitare potuisssem, de distinctione DD. inter perceptionem, *plenam & minus plenam*, i. *perfectam & imperfectam*.

Ex

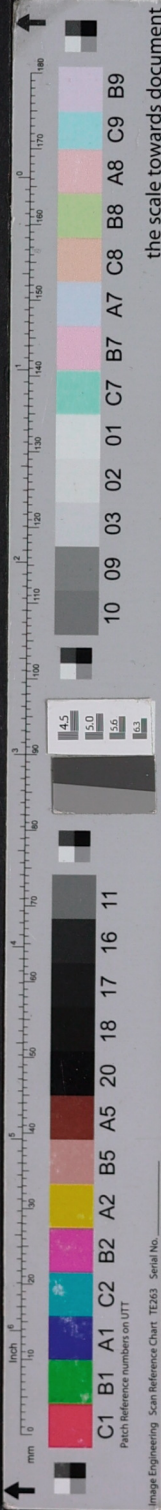

Examinavit eandem Dn. RIEDESEL ab EISENBACH, *in splendida Comment. de Remiss. merced. ob calam. bell. C. 2. §. 24.* militans, per æquitatem, cum allegatis, pro collatione in horreis, contra benigniores citatos, pro excussione & granario. Eleganti utitur phrasi, læsionis prope portum, in quem & me recipio.

TANTUM.

the scale towards document

redeam, tacita nempe, sive ipso facto
atur pro herede gestio, non est sine ve-
dum. Rem acu tangunt DD. qui scri-
ff. de acquir. vel omitt. hered. Quoties
quod non nisi heres gerere poterat, toties
tur. En! igitur punctum, si non domi-
cum suis effectibus. Possessionis, in-
dominium, quod, propter alias posses-
notasse, satis est. Vid. vastum opus Me-
retin. & recup. poss. & in nuce atque
uina possess. Indole, Jen. 1725. item KRESS
ria possess. Helmst. 1732.

modum varii, requirentes arbitrium haud
Heinecciana, §. 592. Inst. verbis: Agros co-
i locans, credita exigens, sunt lubrica,
al. & diff. unde sapiens limitatio ex lege
ex testatione, vel aliis argumentis (en ar-
eat, eum id non animo heredis, sed pie-
fecisse. B. BRUNNEM. ad d. l. 20. Sva-
Bene! si manserimus in terminis consilii.
vianus, in med. Leyf. 370. n. 7. it. n. 9. de
nditionali licita.

assertio JCtorum, quod, ab allegante a-
anda. Est autem illa doctrina, de præ-
relevante, haud analoga. Præsumtio
nun aber werden weit mehrere Erbschaft
oudiiret. Objectio, a negativa, facile re-
onem, nisi fuerit, negativa prægnans, si-
Sed hæc scripta sunt, in gratiam ca-
angit, vel angitur, evolvat MASCARD.
acl. 851.

adiare, quod posterius etiam, per non-
posse traditur, mihi sunt in verbis, bene